

بررسی روشهای اصلاح خاک در بهبود خواص فیزیکی و شیمیایی اراضی شور و قلیایی باگات پسته منطقه ایوانکی

بهزاد آزادگان^۱، سید جلال جبلی^۱ و کورش وحدتی^۲

۱- گروه آبیاری و زهکشی، پردیس ابوریحان، دانشگاه تهران، تهران

۲- گروه تولیدات گیاهی، پردیس ابوریحان، دانشگاه تهران، تهران

با توجه به توسعه باگات پسته در اراضی شور و قلیا در منطقه گرمسار، تحقیق حاضر با هدف بررسی روشهای فیزیکوشیمیایی در اصلاح خاکهای شور و قلیا در باغ پسته‌ای به مساحت ۰.۵ هکتار در منطقه ایوانکی صورت پذیرفت. بر اساس تعزیزهای بعمل آمده، بافت خاک باغ از نوع لومی، میزان متوسط EC آن، در عمق ریشه (زیر ۳۰ سانتی متر)، ۲۱ میلی موس بر سانتی متر و میزان نسبت جذب سدیمی (SAR) آن، ۵۳,۳ بود. برای اصلاح فیزیکی خاک از آبشویی با آب آبیاری دارای ۵.۳ میلی موس بر سانتی متر، pH ۷.۱ و SAR ۱۶,۸ با میزان ۳۰ درصد بیش از مقدار آب مورد نیاز گیاه و زهکش سطحی (رویاز) با عمق ۲ تا ۵ متر و شبیع عمومی یک در هزار استفاده شد. برای تعییه زهکش از زهکشها فرعی به (درجه ۳) به فواصل ۱۰۰ متر از یکدیگر و زهکشها جمع کننده عمود بر جهت زهکشها فرعی به فواصل ۲۰۰ متر از یکدیگر استفاده شد. زه آب حاصل از زهکشها مزبور به داخل زهکش اصلی در انتهای مزرعه هدایت می‌شدند. با توجه به این که pH خاک قبل از اصلاح ۷,۹ تا ۸,۴ و میزان آهک آن ۱۲ تا ۱۵ درصد بود، و با توجه به قیمت ارزانتر و کاربرد آسانتر گوگرد نسبت به سایر اصلاح کننده‌ها، بر اساس محاسبات انجام شده به طور متوسط به ازای هر هکتار خاک از ۱,۵ تن گوگرد استفاده شد.

روشهای اصلاح به کار گرفته شده منجر به کاهش EC خاک تحت الارض به طور متوسط تا ۱,۷ میلی موس بر سانتی متر و pH خاک به طور متوسط تا ۷,۷ شد. میزان نسبت جذب سدیمی نیز به ۶,۷ کاهش یافت. در ضمن نتایج تجزیه آب زه کش حاکی از آن است که EC به طور متوسط به ۱۷,۲ کاهش یافته و SAR و pH به ترتیب به ۲۳,۱ و ۷,۳ افزایش یافته است که بیانگر اثر مثبت روشهای به کار گرفته شده می‌باشد. اصلاح خاک همچنین منجر به افزایش بسیار زیاد میزان محصول پسته شد و از خشک شدن و رشد کم درختان نیز جلوگیری بعمل آورد.